

“Chào anh Hai ... í chát má, Tết nhát tái nái rái anh Hai còn lán lái cá sá nào mà quán áo, mát máy lám lem váy cá?”

Ông Chách huyện Hai Đô váa nháy xuáng táchác xe Ford mái cáu cánh, bái đát đá bám đáy nhán ra Lá Phái đáng chá trác cáng tá gia, trán mát:

“Lái táng tháng dân oan nào đáng chá đáa đán khiáu nái chá? Hoá ra tháng Lá Phái, vào đi, vào đi. Hên cho máy, tao váa bán đác cá con heo ráng... vào đi...”

Chiác cáng sát náng ná, cao ngháu trên uán hai con ráng cháu đác đáng cá đán kéo ra hai bên làm Lá Phái trá cá mát:

“Í trái ái, cáng nhà anh Hai còn hián đái hán cá dinh Đác Láp...”

“Chuyán nhá...sao lâu không tháy mát máy cá táng ăn đán hoa cái cáa dân oan bá cáng chá giái táa rái...”

“Í chát...em là nhà báo đâu có thù oán gì vái dân oan đâu?”

Ông Hai Đô có thể nhận được:

“Nhà báo nói lão ăn tiền... có lẽ nó đang bệnh mà y thì ngụy tạo để có ngày dân oan nó vào tù...”

Ông Hai Đô nói xong chần chừ nghe Lữ Phụng trợn mắt nói “a lô cầm tay” quát vào đó mặt trắng tái ngắt và tan con đống Nokia như xít. Chấn Hai chực ra – mặt ngơ ngác đàn bà ngót nghét mặt, thoắt nhìn chằm chằm má mì trong quán karaoke Sài Gòn, hoá ra là phu nhân Chấn tổ chức huy động:

“Thì ông Tám Minh bên công an mới đem cho chai “Uýt” ông khỉ kêu thì nó mang thì...”

Ông Hai Đô tháo cái đồng hồ Rolex đưa cho vợ cầm, thấy Lữ Phụng nhìn đăm đăm, ông cười nói:

“Mày chớ a thấy bao giờ phải không? Mười lăm ngàn đô la đấy, tao mua trong lúc quá cần thiết sân bay gì bên Thủ Đức đó...”

Vào thì phòng khách, Chấn Hai đang mở cửa nhìn lên trên chiếc màn hình LCD 100 inches theo anh Hai nó trợn giá... 30 ngàn USD:

“Tao móc tiền túi ra mua hết, đ...thêm nữa nữa u cửa thì ng nào hết...”

Lữ Phụng nói máu tồ mồ:

“Tiền đâu ra mà làm vậy? Đồng hồ Chấn tổ chức huy động thì có bao nhiêu?”

“Láng báng là cái...đ...gì, không đá tián đá xáng cho ch& Hai mà đi ch&?”

Nhìn vá mát ngán ra nhá ngáng áa cáa Lá Phái , ông Chá tá ch huyán phá ra cái:

“Máy yên trí đi, tao đá...thám tham ô, tham nháng cáa Nhà ná cá láy mát các.. Em út trong huyán cho cây thuác, chai ráu thì đác, còn mang phong bì tái là tao... đái...”

“Thá còn các nhà đáu tá nác ngoài, vào đác đá bàn huyán cáa anh Hai chá cáng phái lót tay không nhiáu thì ít ch&?”

Anh Hai Đá trán mát:

“Ngu gì tao ăn cáa ba tháng đó. Cá má toang cho nó vào thoái mái, không sách nhiáu gì hát, thám chí còn đát tay nó vào káa, cá náp đán sau ba ngày là có giáy phép. Đái cho nó ăn cho thiát máp ra, tái lúc đó mình mái tính chuyán làm thát nó...”

“Nó ăn gì mà mau máp váy anh Hai?”

“An sác lao đáng dân ta chá ăn gì náa. Mà coi trên thá gian này có nái nào lao đáng ká thuát láng có 3 USD/ngày không? Rái thì nó quát tián báo hiám, trán thuá báng hai há tháng sá sách, chuyán ngán láu thoái mái ra nác ngoài...”

Lá Phái la lên:

“Í trái ái... ông là nhà cám quyán, ông có biát chuyán đó không?”

“Bị t ch sao không? Bị t h t nh ng thà bói r còn h n ng i ngáp, không cho nó vào thì th t nghi p c làng chính quy n nào lo đ c?”

Ri ông Chỗ ch huy n c i hà hà:

“Mày đã đi thăm v n trái Lái Thiêu ch a? T i nó dùng thuy n đ a khách vào v n v i giá r t r , vé đi ra đi vô có 4 ngàn thôi, ch a đ ti n xăng nh t. Nh ng bù l i khi vào t i v n n r i t i nó m i “chém”. M t gh b hai ng i ng i 150 ngàn, m t đũa đ a h u 50 ngàn, s u riêng 300 ngàn ... lúc thanh toán ti n nh i u anh ch mu n té x u... Đó, t i nó h c “mánh” c a Nhà n c đó, các nhà đ u t , xin m i vào tho i mái, ti n thuê đ t, phí th t c... r r , làm ăn đ c vài năm l i b n b c r i m i bi t nhau, tao bóp cho lòi... đô la ra t ng đ ăn đ c ng i Vi t Nam h ?”

L Ph i c i c i:

“Quan ni m nh ông thì n c ta có mà đ n ...mùa quýt cũng ch ng hóa R ng...”

“R ng là cái con c gì? Tao ch c n r n th i. R n h mang, r n h hành... c b m ra xò t là lên mây r i. Mà chuy n qu c k dân sinh c m c m m y cha ngoài Hà N i lo, còn đ đây ngân sách c nh m vào m y c m công nghi p có v n đ u t n c ngoài là s ng ung dung r i...”

Mâm nh u đ c đ n ra thu đình – đó là m t cái h nhân t o gi a v n, có nhà thu t , có c u g b c qua m t h . Ông Chỗ ch huy n qu là ng i có đ u óc bi t t n h ng nh ng ni m vui tr n th . V n nhà ông r ng h n m t héc ta, đào su i cho n c ch y vòng quanh, t o c thác n c r i tr ng xoá ngay sát nhà thu t đ khách ng i nh u có th hít th nh ng gi t n c nh li ti mát l nh do máy t o s ng làm ra, r i bên tai còn nghe ti ng n c réo khi n cho khách t ng l c b c vào b ng lai tiên c nh. Ông Chỗ ch huy n gi i thi u:

“Tao ph i thuê m t th ng ki n trúc s ngoài Hà N i vào thi t k v i giá 15 ngàn USD đó. Giá c t c thi t nh ng mà ti n nào c a đó. Mày coi nó b trí cái v n này có thua gì Su i Tiên không ?”

Món heo r ng n ng và xào đã đ c b ng lên, ông Chỗ ch huy n khui chai r u Whisky, c ng ly cái r p:

“Yên trí, c nh u t i b n đi, b a nay tao kêu mà t i ch ng ph i nh c y vi c báo chí gì đâu. M ki p, báo chí bây gi tao cũng đ...s. Cái t nh này báo chí đ a ph ng thì bên văn hoá t t ng nó b t h t r i, còn th ng báo trung ng nào vào đây là cho ăn đ n h t. Đó cái v th ng Vi n phó Vi m ki m sát t nh ch i gái v thành niên m y năm tr c đó. M t vài t báo trung ng t ng b nh y vô tính đôn lên thành chuy n l n. V y mà nó “ch y” ngoài Hà N i b t đi cái m t. Còn báo t nh thì kh i nói, anh Tám bên văn hoá t t ng ch ho m t cái là t i nó vãi đái...”

L Ph i nghe ông Chỗ ch ch i b i báo chí đ y c tai mà phát ng ng:

“V y anh Hai nh n t i đ có vi c gì?”

“T t nh t tao g i mà t i đ nh u ch i th i đâu có vi c gì đâu? À mà nghe t i nó nói mà gi i t vi t ng s l m?”

“Đ ...cũng t m t m...”

“ T m t m cũng đ c r i, tao đâu có tin ba cái chuy n đó, mình là ng i duy v t mà, có đ i u ch Hai mà tin đ l m, b c đòi v i cho đ c th ng L Ph i t i coi cho s p nh c a b đ ng sang năm có h ng đào t o cho m i đ a...”

Nói r i ông Chỗ ch huy n quát vào máy intercom g i:

“Th ng Ru t đâu, ra ngoài này coi...”

Ru t là c u c , năm nay ch ng 17 tu i, m t đ y m n, m t ti hí, c p môi m ng dính thâm sì, m i nhìn qua đã th y ghê c ng i, L Ph i nhìn ngó chán chê r i khoát tay cho c u lui. Ông Ch t ch nóng ru t:

“Sao? Th ng này t ng lai ti n đ ra sao? Ngày x a h i thôi nôi, má nó đ đ th mà nó ch p ngay cây vi t có ghê không? N i nó b o v y th ng này t ng lai s theo ngh bàn gi y...”

L Ph i l c đ u:

“Anh Hai có mu n nghe tôi nói thi t không?”

Ông Ch t ch tr n m t:

“Nghe nói thi t ch , nói ba láp ba xàm tao m i mà làm gì ?”

“V y tôi nói thi t nha, th ng này sau này ch cho đi làm ngh .. công an là h p nh t...”

Ông Ch t ch huy n đ p bàn cái r m:

“Í tr i i, mà nói trúng phóc, tao cũng mu n cho nó đi công an sau này nó còn n i nghi p cha nó...”

“V y ngày x a anh Hai cũng là công an?”

“Thì h i m i gi i phóng tao là công an xóm ch đâu?”

“Í tr i i, v y bây gi đã là Ch tổ ch huy n?”

Ông Hai Đô tr n m t:

“ V y là tao thi t thời đó. L ra gi ph i là Giám đ c công an t nh r i. Nh ng tao thích i i huy n h n, đ u gà h n đuôi trâu mà...”

Em th ng Ru t là Ron – con trai th hai c a ông ch tổ ch. Nó đang ng i tr c máy vi tính “chit, chat” hay làm gì đó thì b m l i t i bàn nh u đ coi t ng. Nom nó l đ nh ng i m ng du, ch c nó ch a ra kh i th gi i o c a c n bảo game online. Qu nhiên khi ông Ch tổ ch b o nó chào chú đi l p t c nó nhào ng i đ m c cánh tay v phía tr c mi ng quát t ng:

“G m r ng đây... ta quy t gi t ng i ...”

Thì ra nó đang c m trong tay vũ khí o c a game mua đ c trên NET v i giá m t tri u đ ng. Ông Ch tổ ch c i khà khà:

“Th ng này nó mê ch i “ghêm” đ n quên c đi h c. Nh ng thầy giáo b o không lo, ch s thông minh c a nó cao l m nên m i mê ch i “ghêm” v y...”

L Ph i b m b ng c i th m, không hi u thầy nào mà “n nh” khéo v y, trí thông minh c a th ng bé này ch a th y đâu ch bi t c th cho nó ch i game su t ngày v y ch ng bao lâu n a nó lên c n th n kinh. Chàng L Ph i ch a k p coi t ng cho th ng Ron nó nên theo cái ngh gì, bà v ông Ch tổ ch đã ch y vào h t h i:

“Nguy r i, nguy r i ông i, xe ch đ t nhà mình do th ng Phi lái v a cán ch t m t con nh m i

tan hác kia...”

Ông Chín tội phạm huyấn cau mày:

“Lái gáy tai nạn nạn a à? Mái tháng trước công chúng Tâm đã tông xe lên vỉa hè đè chết mẹ bà bố u rồi giờ lại đi đến cái công Phi này, ĐM, làm ăn vỉa hè công giờ tao ...”

Rái ông móc điếu thuốc đi đi công quát nhá bố n súng:

“Tám Minh đó há? ĐM lái xe tao nó lại mẹ công cán chết mẹ con nhá vỉa hè đi hác vỉa hè...Sao? Xác vỉa hè công đái gám xe à? Mà bố o rồi nó đi a ngay xe công u rồi nhác xe lên mà lại xác con nhá ra cho rồi. Nhá bố o công Báy bên công sát giao thông làm biên bố n sao cho êm nhen. Có công nhà báo nào mon men rồi mà công đái công công cho tao...”

Nói xong ông quay sang Lá Phi rồi dài dài đánh sát:

“ĐM, làm ăn bây giờ khó vỉa hè đó. Đoàn xe này công tên công Hai, chuyên công đát, cát, đá bán cho rồi xây công...”

Lá Phi kêu lên:

“Tháo nào công công ta bố o đoàn xe công a công Hai là hung công n xa rồi. Tài công công công sát giao thông không dám công công nên công công công công...”

Ông Chín tội phạm huyấn cau mày:

“Thì phải chờ y lại để còn tặng chuyßn chß...”

Hoá ra trong tay anh Hai có cả trăm mét vuông cao su, có hai xe máy, có đoàn xe vận chuyển, có tàu mßc cát dßi sông, có xe cßp đßt; hàng ngày trừ các khoản, anh Hai dứt túi không dßi 500 triệu. Phải là chßa kß tißn xußt cao su sßng đi các nước chßy vào túi anh Hai không biết bao nhiêu mà kß. Thế nào anh Hai không thèm nhßn phong bì, không thèm ăn phßt phßy các dß án. Bởi vậy anh Hai mới cao giọng:

“Tao thách thách thanh tra nào làm gì được tao đó...”

Lß Phải rồi tß:

“Nhßng mà...cả trăm hßc ta cao su cũng là cả Nhà nước sang tay anh Hai chß còn gì nữa?”

Ông Chỗ tội phạm trấn mßt:

“Hßi đó Đßng chß trßng giao đßt giao rßng cho người trồng rừng, ai cũng được giao hßt. Chß có đißu nhßn xong không tiến mua cây giống, phân bón phải bị hoang, bán rẻ đi, tao biết tiến ra mua hßt. Được cái anh em họ...thßng, thßng giao thông cho làm đường nhßa tiến tiến rừng cả tao, thßng nông trßng thì cho công nhân tiến làm cß, bón phân, ngày cßo được cß mß lại huy động công nhân sang làm giúp. Họ thßng anh Hai mà. Có tiến bán mß tao lại dùng để mua đßt. Được hßi đó rồi chß chßng đßt nhß bây giờ đâu. Vài triệu là có thể mua được cß mét hßc ta cao su rồi. Thế là có tiến tao mua đßt. Cß mua đßi đâu thì “anh em” nó lại giúp mình làm đường nhßa tiến đó. Bây giờ thì tao khßi cßn nữa, để sẵn cả tiến thuê nhân công rồi”.

“Vậy anh Hai có sang tên cho chß Hai họßc là hai thßng Rußt và Rßn không?”

Ông Chỗ tội phạm cười nhßt:

Tết nhà ông Chín ch huy n

Tác Giả: Nhát Tuán

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 12:56

“Ká này đái hái Đáng bá huyán tao lái tráng tháng vá là cái chác... Nào.. Máng Đáng, máng Xuán... cáng ly cái náa ...dzô...dzô...”.